

BÀI PHÁT BIỂU LỄ ĐẠI THỌ CỦA BA

Kính thưa Ba, thưa các Cậu, mợ, dì và các con cháu có mặt trong lễ Đại thọ ngày hôm nay.

Con gần 13 năm cải tạo và gần 30 năm lặn lội trên đất khách quê người lo cho các con công đã thành, danh đã toại nay nhìn lại mình đã 73 tuổi vừa tổ chức sinh nhật xong, tóc đã bạc, mắt đã mờ, lưng đã còng và đôi chân đã mỏi.

Nay vợ chồng con về thăm Ba, chúc sức khỏe Ba và tổ chức lễ Đại thọ 93 tuổi của Ba và lên chùa đốt nhang tưởng nhớ người vợ đã qua đời 31 năm.

1. Ba Má và đại gia đình đối với con là đại ân nhân, sau 30/4/1975 con đi cải tạo vì tội Sĩ quan chế độ cũ, vợ con mới 21 tuổi, con đầu lòng mới 18 tháng, đứa thứ hai mới 5 tháng còn trong bụng mẹ. Ba má, các Cậu mợ và gia đình đã cuu mang, đùm bọc vợ và các con của con trong những ngày khốn khó, và các con của con lớn lên trong vòng tay yêu thương của Ba má và gia đình, vợ con chăm lo cho các con và gửi quà nuôi chồng trong các trại cải tạo. Vợ con vẫn đứng vững trước những phong ba bão tố, cám dỗ của cuộc đời.

Sau 12 năm 10 tháng con được đoàn tụ gia đình với vợ con, cũng được sống trong vòng tay yêu thương đùm bọc của gia đình.

Năm 1968 con là khóa 3 Biên tập, Viện Sĩ quan cảnh sát, làm việc tại Quận 3 và Quận 10 Sài Gòn, có người lợi dụng chức quyền đã tham nhũng ăn chơi sa đọa, nhưng chỉ con liêm khiết, cố tâm ghi danh Đại học khoa Luật Sài Gòn. Sau 4 năm đèn sách con đã đỗ được cử nhân Luật khoa Ban Công pháp ước nguyện, ước mong hè năm 1975 con thi vào tham vụ ngoại giao để làm tại các tòa Đại sứ ở nước ngoài. Nên sau 4/1975 con lại trắng tay không có tư lợi gì cho vợ con. Vợ và các con của con được Ba má và các Cậu, Dì đùm bọc trong khi con đi cải tạo.

Đầu năm 1989 gia đình 4 người chúng con đã nộp hồ sơ đi Mỹ theo diện HO và kèm theo “Loi” vợ con nhờ người bà con bên Mỹ làm chấp nhận gia đình 4 người định cư ở Mỹ. Nhưng oái ăm thay sau năm tháng thì vợ con bị phát hiện ung thư ruột già, đã điều trị ở Bệnh viện Bình Dân, do di căn nên đã chuyển qua Trung tâm Ung Bướu Gia Định, sau 2 tháng điều trị và con đã tận tình chăm sóc đáp lại ân tình mà vợ con đã dành cho con, nhưng bệnh tình vợ con đã di căn sang giai đoạn cuối qua Tim, gan, phổi nên vợ con đã từ giã cõi đời ngày 5/12/1989 và có trần trời kiếm người tiếp con, nuôi dạy hai con nên người ở nơi đất khách.

Đúng như ước nguyện, con đã thiêu hài cốt của vợ con và thờ ở chùa Phật Quang đường Đào Duy Từ, chờ ngày làm thủ tục đi Mỹ mang theo.

Hằng ngày, sau khi làm việc ăn uống tắm rửa xong con đi chùa Phật Quang tụng kinh để hồi hương công đức cho vợ con. Sau đó qua đốt nhang cho vợ con và đã khấn vái “ anh cải tạo gần 13 năm đã khổ, nay mất em anh lại càng khổ hơn, nhất là khi qua Mỹ nơi đất khách quê người, cảnh gà trống nuôi hai con trai khổ sở trăm bề. Phần số em ngắn ngủi, em sống khôn, thác thiêng, nghĩ đến 2 con và anh, chọn cho anh một người qua Mỹ thay em lo cho 2 con và chăm sóc anh trong quãng đời còn lại”.

Khoảng vài tháng sau có anh Huỳnh Thiện bạn đồng liêu khóa 3 với con ghé thăm cho biết nhà đường Đào Duy Từ gần chùa Phật Quang. Khi nào đi chùa ghé nhà chơi. Khi con đến nhà chơi thấy một cô gái thùy mỵ, dễ thương, chịu khó nên con có hỏi, cô này tên Dung, người Việt gốc Hoa ở Hội An, gọi bằng Dượng, sắp đi bảo lãnh theo diện anh em 10 năm. Người Bác biểu vào Sài Gòn học nghề tóc vì có khiếu thẩm mỹ và hội họa.

Chính cô gái này là nhân duyên do vợ con chọn lựa cho con, thay vợ con qua Mỹ ngày 20/2/1992 để lo cho hai con và chăm sóc con trong quãng đời còn lại. Sau khi con đưa vợ con đi Mỹ thì hồ sơ bảo lãnh hủy bỏ vì Ba má vợ chỉ muốn đưa con gái đi Mỹ, nay đã theo chồng đi Mỹ nên Ông bà ở lại quê nhà.

Đúng theo ước nguyện vợ khi con lập hồ sơ đi Mỹ, nên con đã lập thủ tục để đưa hài cốt vợ con đi Mỹ cùng chúng con. Có nhiều người khuyên không nên đem hài cốt theo khi đã có vợ khác, vợ chồng sẽ không sống hạnh phúc. Nhưng đối với con, người vợ này là đại ân nhân, không có người vợ này thì con đã bỏ xác trong tù 2 lần rồi, đâu có ngày hôm nay. Con không thể “thấy trăng quên đèn” quên “ ơn nghĩa Tào Khang” để hài cốt vợ con ở quê nhà một mình lạnh lẽo cô đơn.

Nên khi đi Mỹ con là người duy nhất được mang theo hai người vợ, một người vợ xách tay bên phải, một người vợ cầm tay bên trái, sau lưng hai con trai đi theo. Khi đến Chicago thì con đưa hài cốt vợ con vào thờ ở chùa Quang Minh. Sau đó nhờ trợ cấp của chính phủ vì con có con nhỏ, chúng con tiếp tục học College, sau đó học nghề làm tóc và lấy License, rồi lấy quốc tịch. Sau đó con ở nhà giữ con, làm partime cho vợ con học lấy License và Quốc tịch. Nhưng vì thời tiết ở Chicago quá lạnh nên con bị bệnh hoại.

Ngày 30/7/1997 con di chuyển qua Atlanta miền nam nước Mỹ, thời tiết ẩm áp dễ chịu hơn, sau đó hài cốt vợ con cũng mang theo thờ ở Thiền Viện Trúc Lâm. Khoảng một năm sau chúng con mở một tiệm tóc nhỏ ở khu chợ Việt Nam đường Buford Hwy NE. Trong lúc làm việc có một người khách Việt Nam cho biết gần đây có một nghĩa trang có một khoảng đất nhỏ dưới đồi thông rất đẹp họ bán 100 lô đất làm mộ bia đứng như ở Việt Nam giá \$3000 một lô, cô đã mua 2 lô còn rất ít, nên vợ chồng con đã đến xem và mua 3 lô đất giá \$9000 vì thấy phong cảnh hữu tình. Sau đó chúng con an táng vợ con trước gần 20 năm thờ ở chùa. Còn hai lô còn lại dành cho con và vợ con sau

này. Dù thân xác của chúng con trở về cát bụi, thì ba chúng con cũng không xa nhau. Con nằm giữa và hai vợ con nằm hai bên.

2. Nhân dịp này con xin tưởng nhớ đến người vợ đầu đời đã chết cách nay 31 năm. Đã rất mực yêu thương con, đã hi sinh tuổi xuân sắc của mình đi qua, một lòng chung thủy nuôi chồng trong tù, nuôi các con khôn lớn chờ đợi ngày đoàn tụ.

Vợ con là ân nhân cứu mạng con 2 lần chết đi sống lại trong tù.

1) Lần thứ nhất bị bệnh kiết lỵ tại trại Nam hà, ở Hà nam Ninh năm 1979, đã kiệt sức không ăn uống được, chỉ còn da bọc xương thì vợ con đã tiếp tế kịp thời sữa và nhờ quà bồi dưỡng đã giúp con hồi sức và từ từ sống lại.

2) Lần thứ hai con bị bệnh sốt và thương hàn nằm ở bệnh xá trại Gia Trung thuộc tỉnh Gia Lai Kon Tum. Năm 1983 bệnh tình càng ngày càng nặng, không có thuốc men, bị suy nhược, kiệt sức và cảm thấy không thể sống được nữa nên nhắn anh Phan Văn Hưởng người bạn tù nằm bên cạnh lên để trần trối trước khi ra đi. Nhờ anh về nói với vợ con “ Anh xin phụ lòng em, bệnh tình làm anh kiệt sức không sống được nữa, xin em cố gắng nuôi hai con nên người”. Anh Hưởng đã cầm cánh tay chỉ còn da bọc xương của con và nói: “Em không thể ra đi để lại vợ con một mình được, em thấy có biết bao nhiêu người vợ, chồng đi cải tạo đã bỏ chồng để đi lấy người khác, còn vợ em khi em đi tù chỉ mới 21 tuổi một lòng hy sinh tuổi xuân đi qua, chung thủy đợi em về đoàn tụ. Em không thể ích kỷ ra đi một mình được, mà phải cố gắng lên để sống, để khỏi phụ lòng vợ em suốt bao năm đợi chờ”. Nói xong anh lấy hũ cháo vuông nhỏ đựng đường cát trắng, lấy muỗng nhỏ ăn kem múc ra và biểu con há miệng và đổ vào miệng ba muỗng, rồi đổ vào miệng vài muỗng nước. Con không hiểu điều màu nhiệm nào, cái xác khô cằn chờ chết của con lại còn những giọt nước mắt trào ra trên gò má gầy guộc của con làm cho con hồi sức sống lại.

Con cũng không quên được ngày đoàn tụ vợ con, vợ nói tiền để trong áo gối, muốn ăn phở và uống cà phê thì đi qua bên đường đối diện nhà đường Nguyễn Tri Phương Q10 có tiệm phở. Con cầm tiền trong tay mà đợi 20 phút không qua được, vì thấy xe chạy qua lại ngợp quá, vì gần 13 năm ở núi rừng không thấy bóng xe cộ. Vợ con ở trên lầu nhìn xuống thấy, xuống cầm tay con dẫn qua đường gọi cho con một tô phở đặc biệt, một ly cà phê sữa đá và một điếu thuốc Jet. Vợ con không ăn, chờ con ăn xong rồi dẫn qua đường rồi đi làm.

Những hình ảnh dù nhỏ nhoi, nhưng nó ám ảnh và đi theo con suốt 31 năm qua và sẽ mãi mãi theo suốt quãng đời còn lại của con mà con không bao giờ quên được.

Năm 2013, con đã về thăm Ba, đồng thời con đã cùng Ba và Di Vân lên chùa Long Hương, Đồng Nai của Thầy Tuệ Hải mà con đã áp dụng phương pháp dưỡng sinh Oshawa. Ngày 10/3 mà con đã lên phát biểu kết quả ăn dưỡng sinh phần 6d nhân dịp kỷ niệm tiên sinh Oshawa, cho đến nay hơn 10 năm con vẫn còn ăn, nhưng chỉ còn một buổi trưa vì sống chung gia đình vợ con nên phải ăn thực phẩm chung.

Khi con làm tóc bạn tù đến thăm và cắt tóc thấy con ăn gạo lứt và muối mè, nói “ anh ở trong tù Việt cộng gần 13 năm, đói chưa đủ hay sao mà qua đây còn ăn gạo lứt muối mè, ở đây thịt cá, bia rượu đầy đủ sao không hưởng thụ bù lại những ngày đói khổ trong tù”. Con cảm ơn lời khuyên bảo của anh, nhưng mỗi người có nhân sinh quan về cuộc sống, theo con cứ ăn uống bia rượu không kiểm chế sẽ sinh ra bệnh cao máu tiểu đường, mỡ trong máu và bệnh về gan, thận. Bị tai biến mạch máu não, chết không chết mà sống cũng không được, nằm một đống liệt nửa thân người, vợ bỏ thì thương, con vương thì nặng, con nói với anh vì nghĩ đến vợ và thương con, nên con ăn gạo lứt muối mè

để thân thể điều hòa âm dương, cơ thể khỏe mạnh, như anh xem cánh tay của con, trắng và da hồng hào, không bị tàn nhang, còn anh cánh tay màu tái đen, đầy tàn nhang, khuôn mặt tái xanh.

3. Nhân dịp này con cũng xin cảm ơn vợ con, người kế mẫu tuyệt vời, đã kề vai sát cánh cùng con 30 năm qua, lo nuôi lớn 2 con trai và đứng ra xây dựng gia đình cho các con. Con lớn Thành có hai cháu trai, cháu lớn năm nay học Đại học năm thứ hai, còn cháu nhỏ học lớp 12. Con trai thứ hai Danh có hai cháu gái 13 và 11 tuổi. Vợ con đã sinh hai cháu trai ngoan là Truman 28 tuổi và Newton 26 tuổi đã tốt nghiệp Đại học và có việc làm tốt gần nhà.

Mỗi lần vợ con dẫn hai cháu về quê thăm Ba má ở Hội An và đáp máy bay dẫn hai cháu vào Sài Gòn thăm Ba và cũng gọi Ba là Ông ngoại trước khi lên đường trở về Mỹ, thấy Ba vui vẻ và hài lòng con mừng lắm.

Tình cảm các con trai, con dâu và các cháu đối xử với vợ con rất thân tình. Nên những ngày Lễ mẹ hay sinh nhật các con cháu ở Chicago đều gửi quà tặng cùng lời chúc tụng chân thành như mẹ ruột mặc dù tuổi tác không cách xa bao nhiêu.

Hằng năm sau Tết dương lịch, cô con dâu ở Chicago điện thoại hỏi con kế hoạch mùa hè đi chơi đâu? Sau đó lên kế hoạch mua vé máy bay và khách sạn hoặc Cruise. Đại gia đình con thường đi chơi với nhau, khi thì Dominique Republic, khi thì Hawaii, khi thì Burnuda Island, khi đi Cruise, năm 2018 đi Châu Âu rất vui vẻ.

Đặc biệt mùa hè 2019 các con không đi chơi đâu cả đợt 30/6 các con cháu từ Chicago về Atlanta tổ chức sinh nhật 60 tuổi kế mẫu, sau đó cùng đi chơi biển Florida.

Những lúc gần gũi các con, con thường nói chuyện về thuyết nhân quả của Đạo Phật, “trồng cây nào ăn quả nấy”, “ở hiền gặp lành”, “ở phải gặp phải”. Bằng chứng điển hình Ba đây, khi đi cải tạo mẹ con chỉ 21 tuổi, trẻ trung, vẫn một mực chung thủy, hy sinh tuổi xuân sắc của mình đợi chờ ngày Ba về đoàn tụ gần 13 năm trường. Vì lúc đương thời Ba lo học hành để đỗ Cử nhân Luật Sài Gòn 1974 để lo cho tương lai tốt đẹp hơn và một lòng chung thủy với vợ con.

Đồng thời cũng nói cho các con đạo đức cuộc sống làm người, luôn luôn sống ngẩng mặt cao nhìn đời, không dối trá lừa gạt một ai. Các con phải sống đúng theo lương tâm của mình, các con có thể sống qua mặt luật pháp, qua mặt vợ hoặc chồng, qua mặt được các con của con, nhưng không thể qua mặt lương tâm mình được, nhất là khi sắp nhắm mắt lìa trần, lương tâm của mình sẽ hồi tưởng lại việc làm trong quá khứ đem ra phán xét các con. Như Ba đây không có gì để ăn năn, hối hận ra đi với nụ cười thanh thản và cảm ơn cuộc đời đã cho mình một cuộc sống và đáng sống.

Ngày mai chúng con sẽ từ biệt Ba cùng gia đình, rời Sài Gòn để trở về Mỹ, quê hương thứ hai của con, cuộc sống sẽ trôi theo dòng đời. Chúng con xin Ba cùng gia đình nhận nơi đây sự tri ân sâu sắc và tình cảm chân thành của chúng con. Vợ chồng con cầu nguyện ơn trên phù hộ cho Ba luôn luôn mạnh khỏe để có dịp chúng con trở về thăm Ba và gia đình.

Phan Công Gạt
2/2020